

κτικῶ βίῳ. Οὕτω δὲ ἐφωδιασμένος ἀπῆλθεν εἰς Βλαχίαν παρά τῷ ἡγεμονεύοντι τότε Κωνσταντίνῳ Ὑψηλάντῃ, ἔνθα διωρίσθη ἀμέσως γραμματεὺς τῆς αὐτῆς αὐτοῦ. Πιστόντος δὲ τοῦ ἡγεμόνος ἐκείνου ὁ διάδοχος Ἀλέξανδρος Σούτσος, μαθὼν τὴν τιμιότητα καὶ ἱκανότητα τοῦ ἀνδρός, τὸ μὲν πρῶτον διώρισε ταμίαν, ἔπειτα δὲ προήγαγεν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ δευτέρου Λογοθέτου καὶ ἐντέθεινεν τὸ ἐπώνυμον. Ἄλλ' οὔτε τὸ ἀξίωμα, οὔτε αἱ οὐκ εὐκαταφρόνητοι ἀποδοχαὶ τοῦ ταμίου ἦσαν ἱκανὰ νὰ κορέσωσι τὴν φιλομάθειαν τοῦ Λογοθέτου. Σχετισθεὶς μετὰ τινος Οὐγγρου πεπαιδευμένου ἱατροῦ, ἐδιδάχθη ὑπ' αὐτοῦ τὴν Λατινικὴν καὶ τινὰ μαθήματα πρακτικῆς ἱατρικῆς, εἰς ἣν εἶχε παιδιόθεν κλίσιν. Μετακληθέντος δὲ τοῦ ἡγεμόνος εἰς Κωνσταντινούπολιν παρεκολούθησε καὶ ὁ Λογοθέτης.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ λαὸς τῆς Σάμου, πιεζόμενος μεγάλως ὑπὸ τινων ἐκ τῶν προϋχόντων, ἅμα μαθὼν τὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἀφίξιν καὶ ἰσχύον τοῦ Λογοθέτου, ἐπεμψεν εἰς αὐτὸν πρεσβείαν, ἐξαιτησομένην συμβουλήν τε καὶ ἀντίληψιν πρὸς ἀνακουφίσιν. Ὁ δὲ Λογοθέτης, λαβὼν βραδύτερον καὶ τακτικὸν πληρεξούσιον, κατάρθρωσε νὰ ἐκδοθῇ Σουλτανικὴ διαταγὴ, δι' ἧς οὐ μόνον ὁ λαὸς ἤθελεν ἀνακουφισθῆ, ἀλλὰ καὶ ἡ Σάμος ἤθελεν ἀνακτήσει ἀρχαῖά τινα προνόμια, καθ' ἃ τοῖς μὲν Τούρκοις δὲν ἐπετρέπετο ἡ διαρκὴς διαμονὴ ἐν τῇ νήσῳ· αὕτη δὲ ἐτίθετο ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Σέχ οὐλ-Ἰσλιάμη, οὗ τινος ἐθεωρεῖτο τρόπον τινὰ ὡς τιμάριον καὶ ὁ λαὸς εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ διοικῆται ὑπὸ χριστιανοῦ καὶ νὰ μὴ φορολογῆται καὶ καταπιέζηται ὑπὸ τοῦ ἐξουσιάζοντος τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους Καπετάν Πασσᾶ· κατὰ τὴν Σουλτανικὴν ταύτην, λέγομεν, διαταγὴν ἤθελον προκύψει ἔκτοτε ἅπαντα ταῦτα, ἐξ ὧν τινὰ μάλιστα καὶ προέκυψαν καὶ ἤθελον

διαμείνει, ἂν μὴ ἀντεφέροντο δυστυχῶς πρὸς ἀλλήλους οἱ προϋχόντες. Τοῦτο δὲ προὐκάλεσε βραδύτερον τὴν ἀποστολὴν καὶ Καδῆ καὶ Τούρκου διοικητοῦ, καὶ οὗτοι, συμφωνήσαντες μετὰ τῆς μερίδος τῶν προϋχόντων, ἐπίεζον καὶ αὐθις τὸν λαόν. Ὁ δὲ Λογοθέτης, μαθὼν ταῦτα καὶ λαβὼν τὴν Σουλτανικὴν διαταγὴν, ἀπῆλθεν εἰς Σάμον πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐν αὐτῇ προνομίων.

Μόλις ὁμως γνωσθείσης τῆς ἀφίξεως τοῦ Λογοθέτου ἔθωμανοὶ καὶ μερὶς τις τῶν προϋχόντων προπαρεσκεύασαν συνέλευσιν, ἀποκρούσασαν ταῦτα, κηρύξασαν τὸν Λογοθέτην ταραξίαν καὶ ἀποπέμψασαν αὐτὸν κακῶς ἔχοντα. Ἐκτοτε ἐγεννήθησαν ἐν Σάμῳ δύο κόμματα, τὸ τῶν Καρμανιόλων, φιλελευθέρων καὶ τὸ τῶν Καλικαντσάρων, τυραννοφρόνων!

Τόσον δ' ἐπίκρανε τότε πάντας τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει χριστιανούς ἡ διαγωγὴ αὐτῆ τῶν προϋχόντων τῆς Σάμου, ὥστε μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Λογοθέτου ἔγραψε καὶ ὁ πατριάρχης Καλλίνικος πρὸς τὸν τότε μητροπολίτην Σάμου ἐπιστολὴν, δι' ἧς ὅσον ἐκθύμως ἐπήνει τὸν πατριωτισμὸν τοῦ Λογοθέτου, τόσον πικρῶς ἤλεγχε τὴν ἀπανθρωπίαν καὶ ἀφιλοκαλίαν τῶν προϋχόντων Σαμίων· ἀλλ' οὗτοι οὐκ ἠδουλήθησαν συνιέναι. Πρὸς ἀποφυγὴν ὁμως τῶν μομφῶν, τότε μὲν διώρισαν τὸν Λυκούργον Καποῦ-Κεχαγιᾶν, ἵνα διαμείνῃ διαρκῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει· βλέποντες ὁμως τὴν μεγάλην κατ' αὐτῶν κατακραυγὴν μὴ παύσασαν καὶ κακὰ οἰωνίζόμενοι ἐκ τῆς φρονήσεως καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τοῦ Λυκούργου, ἐπεμψαν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἄλλας τινὰς τοῦ κόμματός των, ἵνα διαβάλωσι τοὺς περὶ τὸν Λυκούργον ὡς διατράσσοντας τὴν ἡσυχίαν τῶν πιστῶν ὑπηκόων τῆς Βασιλείας καὶ προκαλοῦντας στάσεις καὶ παραχάς. Ἡ δὲ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, πεισθεῖσα, ἐπεμψε στρατιώτας νὰ τοὺς συλλάβωσιν· ἀλλ' ὁ μὲν